

Visions-Partiet mener:

At den internationale monsterkapitals bestyrere er fuldstændig ligeglade med, hvad virkning deres dispositioner har på mennesker, så længe de stadig kan flytte kapitalen til nye omgivelser, der giver mere profit.

- Derfor skal alle kortsigtede kapitalbevægelser (spekulationsbevægelser) underkastes en skat (Tobin-skat).
- Derfor bør gold ophobning af penge i almindelighed undgås, opsparing skal altid ledsages af et fremtidigt konkret formål.

At penge ikke har nogen værdi i sig selv. De repræsenterer tillid til at kunne få varer eller tjenesteydelser i fremtiden.

- Derfor kan penge ikke handles, men de kan bruges, udlånes og opspares og gives væk.
- Derfor kan man ikke få renter ved indlån, og udlånsrenter vil alene blive bestemt af bankens driftsudgifter, dens vurdering af lånets risiko og opbygning af bankens reserver.
- Skat er en ordning, som svarer til, at en samfundsborger giver en gave til samfundet, som så giver gaven igen i form af ydelser eller penge.
- Derfor skal penge givet som gaver til 'nonprofit' foretagender ikke alene være skattefrie, men kunne fratrækkes skyldig skat.

I denne baggrundsartikel fortæller vi om grundene til at Visions-Partiet mener således.

Hvad penge er og hvorfor de 'virker'.

Penge er praktiske og nødvendige for kreativitet

Tænk på sidste gang du var på ferie. – Er du en gennemsnitsdansker, så kostede den noget, og der er gode chancer for, at en del af det den kostede dig blev betalt til mennesker, du ikke kendte på forhånd. Det, du gav disse fremmede mennesker for at få hjælp af dem til mad, oplevelser og husly, var penge. Og nu kommer der en lille udfordring: - Hvad er grunden til, at disse mennesker ville modtage dine penge? - Vort svar kommer længere nede.

Penge har eksisteret i meget lang tid i alle kulturer, der opnåede en vis grad af organisation, og hvor det sociale liv derfor havde en vis grad af forudsigelighed. De kunne være muslingeskaller, små sjældne sten, metalstumper af sjældne metaller, papir eller informationer inde i en computer. Alt sammen noget man ikke bare kunne gå ud og tage i naturen.

Tidligere i Danmarkshistorien havde visse købmænd også rettigheder til at udstede deres egne penge. Hvad er det smarte ved penge? Det smarte er, at de letter udveksling af varer. Når to kulturer møder hinanden og begge har ting, den anden kultur gerne vil have, så bruger man byttehandel. Europæerne gav glasperler til 'de indfødte' i Afrika og fik elfenben i stedet. Begge kulturer syntes de gjorde en god handel, fordi de begge mente, at det de gav var meget mindre værd, end det de fik. Men hvis du, når du tog til udlandet, skulle slæbe en masse ting med, som du mente var af værdi hos indbyggerne, det sted du rejste til, så ville du have en udfordring, du sandsynligvis gerne vil

undgå. Og så kommer svaret på, hvad penge egentlig er. Penge er egentlig noget så simpelt og flygtigt som tillid. Modtageren af penge har tillid til, at andre mennesker i hans samfund vil yde ham tjenester eller give ham varer mod at modtage de penge, han får af dig. Penge er altså en abstrakt måde at modtage en fremtidig vare eller ydelse på fra en eller anden, som man muligvis ikke kender i dag. Måske synes du, som vi, at det er forbløffende positivt, at vort verdenssamfund har kunnet opbygge den grad af tillid blandt mennesker, så det er blevet muligt for dig at betale med penge eller sågar et betalingskort de fleste steder i verden. En af grundene hertil er utvivlsomt, at modtageren af penge egentlig får et 'frirum', hvori han kan udfolde sin menneskelige skaberkraft og kreativitet og denne forståelse har hurtigt vundet genklang. Men i sig selv har pengene ingen værdi. (De duer f.eks. hverken til at blive spist eller som brænde i brændeovnen)

Men det er på ingen måde givet, at denne tillid er stabil. Den afhænger nemlig af tillid til at den sociale orden og de fælles værdisystemer, der opretholder denne, også vil eksistere i fremtiden.

Det, at penge er en abstrakt udgave af en fremtidig mulighed for at 'få noget', bevirker også, at prisfastsættelsen for den vare, du får gennem at betale nogle penge, er baseret på flere ting.

Balancen i prisfastsættelsen kan nemmest ses ud fra et meget praktisk eksempel.

Hvad en vare 'naturligt' skal koste

Når 'Markedets usynlige hånd' gør alle tilfredse.

Du nedsætter dig som kartoffelavler. Prisen for den kartoffel, jeg køber af dig, er så dels bestemt af hvad det koster dig at leve frem til du har fremdyrket en ny kartoffel, der kan erstatte den, du lige har afleveret til mig. Om jeg vil købe kartofflen afhænger af, om jeg tror, jeg kan holde mig selv i live ved at spise den købte kartoffel, indtil jeg har tjent penge nok ved mit arbejde til at købe en kartoffel igen. Er prisen for høj for mig, så vil jeg efter en vis tid dø af sult, for jeg kan ikke tjene nok penge til at købe en ny kartoffel, efter den første er spist op. Er prisen for lav, vil du som kartoffelavler ikke kunne overleve indtil du har en ny kartoffel klar. Den dygtige, nøjsomme og omhyggelige kartoffelavler vil kunne sælge sine kartofler billigt i forhold til andre avlere. Er jeg selv dygtig til mit arbejde, vil jeg have råd til at købe og nyde særligt velsmagende kvalitetskartofler. Hvad prisen skal være, for både almindelige kartofler og de særligt gode, bliver bestemt af disse balancer. Når de fungerer, kan både jeg og kartoffelavleren leve og ha' det godt.

Disse balancer er også baggrunden for og anprisningen af 'Markedets usynlige hånd', som regulerer dels udbuddet af almindelige kartofler og de der er af særlig god kvalitet, og dels prisen for disse rodknolde. 'Markedets usynlige hånd' virker imidlertid kun, hvis jeg kan vurdere en kartoffels kvalitet og næringsværdi, samt hvis jeg har indsigt i, hvad kartofler koster andre steder end hos dig. I denne ideelle situation vil varer og penge strømme frit rundt og præmiere både dygtighed og opfindsomhed.

'Unaturlige' prisskævheder let kan opstå.

Årsagerne til pengeophobning og pengemangel.

Men der er også andre faktorer, der bestemmer prisen, nemlig magtforhold. Jeg kan være stærkere end dig og bare tage de kartofler, som jeg har lyst til, uden at betale noget. Dette begrænser dit menneskelige 'frirum' og i den yderste konsekvens vil du så ikke længere kunne dyrke kartofler, fordi jeg også har taget dine læggekartofler. Men kortsigtet vil jeg få en stor fordel. Du kan liste ud om natten og sprede Roundup på de andre kartoffelavlernes marker. Så er det kun dig, som har

kartofler, og du kan diktere mig, hvad prisen skal være. Det vil kortsigtet være en fordel for dig, men mit menneskelige 'frirum', altså mine handle muligheder, vil blive begrænset og i den yderste konsekvens vil jeg fryse ihjel om vinteren, fordi alle mine penge er gået til at købe kartofler hos dig. I første situation vil de penge, du skulle have haft, være ophobede hos mig, og i den anden situation vil de penge, jeg skulle have haft tilbage til at købe brænde eller varmt tøj for, være ophobede hos dig. Når 'Markedets usynlige hånd' ikke virker på grund af en skæv magtfordeling, så vil dette være ledsaget af en ophobning af penge et sted og pengemangel et andet sted.

På det lange sigt er der ingen, der får fordel af 'unaturlige' prisskævheder

Den kortsigtede egoisme gør at alles 'frirum' bliver mindre.

På kort sigt ligner det en fordel for os begge at ophobe penge, fordi vi tror at vi kan se ud i en fremtid, hvor disse penge kan bruges til at betale for rigtig mange varer og ydelser. Vi tror altså at vort personlige 'frirum' er blevet større. Men i mit tilfælde vil fremtiden kaste mig ud i en situation, hvor jeg vil dø af sult, fordi der ikke er nogen kartofler at købe. I dit tilfælde vil du ikke dø af sult, for du har jo dine kartofler, men de der skulle levere varer og ydelser for dine ophobede penge ville være døde af kulde om vinteren, så dit 'frirum' blev heller ikke større. I begge tilfælde vil vore ophobede penge ikke give os noget ekstra – pengene vil tabe deres 'værdi' og vi ville få en samfunds Krise, hvor *tilliden* til penges værdi mindskes eller forsvinder helt. Den tyske Krise i starten af 1920'erne, hvor et enkelt brød kostede 50 milliarder mark, er et eksempel på hvor galt det kan gå. Historien har mange andre eksempler.

Penge giver frirum

Brug dine penge, så der opstår mest muligt menneskeligt 'frirum' for alle.

Kortsigtet giver penge magt, men på længere sigt er den eneste magt, der ligger i penge, muligheden for at give andre mennesker et 'frirum', hvori de kan udvikle deres menneskelige kreativitet og skaberevne. Sådan et 'frirum' har du også selv brug for, men for at du kan bruge din frihed til noget, er det nødvendigt, at alle andre mennesker også har nogle rimelige 'frirum' at udfolde sig i. I vor moderne verden hænger alle samfund sammen. Ser du dig omkring, der hvor du er, vil du opdage hvordan du er omgivet af resultaterne af andre menneskers skaberkraft, skabt i deres menneskelige 'frirum'. Så i tråd med levereglen "Gør mod andre, som du ønsker de skal gøre mod dig" er der en økonomisk leveregel, der hedder "Brug dine penge, så der opstår mest muligt menneskeligt 'frirum' for alle". Dette fører frem til næste afsnit om bankerne.

Bankerne er gode at have

Banker er effektive til at skabe frirum.

Er du nu både heldig og dygtig med din kartoffelavl, så får du flere penge ind, end du skal bruge frem til at du har en ny høst klar, og dem kan du så låne ud. Her kommer bankerne ind. Banker er foretagender, der, ideelt set, gør det meget nemmere at sikre, at der ikke forekommer ophobninger af penge. Deres funktion i samfundet er at kanalisere ophobede penge hen til steder, hvor der er brug for dem. Det kunne ske, at jeg fik en god ide til en kartoffeldyrkningsmaskine, som ville lette arbejdet med at dyrke kartofler på jorder, der er mindre frugtbare. Sådan en vil du gerne have. Men den findes ikke endnu. Jeg skal have penge til materialer og til at leve for, medens jeg fremstiller maskinen. Jeg går nu i banken med min ide. De låner mig nogle af de penge, du har sparet op i banken. Så har jeg fået det menneskelige 'frirum' jeg skal bruge. Jeg laver maskinen, du køber den, og det gør de andre kartoffelavlere også. Og for de penge, der kommer ind, betaler jeg lånet tilbage til banken. Det er et eksempel på den oprindelige ide med banker.

Banken har også brug for penge

Banken skal have reserver for, at man kan have tillid til den

Men banken har også brug for penge. Dels har den en risiko, som består i, at den ikke kan være helt sikker på, at jeg kan lave den maskine, jeg har en ide om. I så fald kan jeg ikke betale pengene tilbage, som den har lånt mig. Dels har den ansat nogle mennesker og bruger nogle bygninger, så banken har i princippet brug for penge til sin drift og også brug for en reserve af penge den kan bruge af, når du gerne vil have de penge ud igen, som du har sat ind i den – penge, som den ikke fik igen, da jeg ikke kunne tilbagebetale lånet, jeg fik til min mislykkede kartoffeldyrkningsmaskine. Banken kan mindske risikoen for dette uheldige resultat, men ikke helt undgå den. Hvor skal disse penge komme fra? Du vil næppe sætte dine penge i banken, hvis den siger, at du altid får mindre ud igen. Så til mig siger den, at jeg skal betale f.eks. 10 % i renter. Den kunne også sige, at jeg skulle betale 10 % af det jeg får ind på salget af min maskine ud over de penge jeg har lånt. Det første tilfælde er normalt i vores verden, medens f.eks. det islamiske banksystem ikke bruger renter, men i stedet engagerer sig mere i, hvordan de penge, der er lånt ud, bruges af mig. De ekstra penge, banken på denne måde får ind, bruger den til sin drift og til at opbygge en reserve af penge til at stå imod med, hvis uheldet er ude og et udlån går galt.

Penge er ikke en vare

Den store misforståelse

Vi er imidlertid kommet til at indføre nogle uheldige mekanismer i vort banksystem. Væsentligst på grund af at vi har glemt, at penge er abstraktioner af varer. I banksystemet i dag betragtes penge nemlig i sig selv som en vare. Banken siger til dig: Jeg vil gerne købe nogle penge af dig, og når du skal have dem igen får du 7 % ekstra. Men denne prisfastsættelse har ikke noget med prismekanismen at gøre. Den er jo baseret på, at banken skulle betale dig, hvad det kostede dig at frembringe samme sum penge, som du lige har lånt den. Men det koster dig ingenting, pengene er jo stadigvæk dine og du kan få dem igen når du vil. Her er 'Markedets usynlige hånd' altså ikke til stede. Og den eneste mekanisme, der styrer prisen, er magtforholdene mellem banken og dig. Det at sætte penge i en bank, hvor du har indskydergaranti, så du altid kan få dine penge igen, medmindre hele samfundet bryder sammen, skal snarere ses som en indsigtfuld handling, hvor du som borger er med til at sikre samfundets stabilitet ved at undgå pengeophobninger og derved give andre mennesker mulighed for et 'frirum', hvori de kan udfolde deres skaberkraft til alles fordel. Konkurrencen mellem banker ville så alene bestå i dygtig vurdering af risiko og mindsning af driftsudgifterne. Ikke i at love høje renter til indskydere. Banker kan i dag også udlåne penge på anden måde, nemlig ved at købe aktier i et firma, hvilket skal ses som et lån til firmaet, og det er i princippet ok. Og ved at købe værdipapirer som f.eks. obligationer, hvilket skal ses som långivning til andre parter f.eks. en stat, hvilket også er ok.

Hvad bankerne ikke bør gøre

Banker må ikke 'handle med penge'

Både køb af obligationer og aktier er i principper langsigtede investeringer. De fleste andre banktransaktioner ser Visions-Partiet imidlertid som skadelige. F.eks. at købe og sælge kortsigtet for at tjene på formodede kursændringer i aktier, obligationer eller valutaer. Disse transaktioner skal derfor betragtes som helt almindelige lån og udlån og f.eks. lovmæssigt holdes op mod bankens reserver. Eller de skal pålægges en skat, der er større, jo mere kortsigtet transaktionen er. Bankers

indbyrdes handel med optioner på fremtidige køb og salg samt handel med konstruerede produkter afledte af bankens primære indlån og udlån skal heller ikke være tilladt. Endelig skal det heller ikke være tilladt at give bankpersonale eller ledelse bonus på omsætning, men alene på udlån, der er succesfulde. Vor aktuelle finanskriser er et fint eksempel på hvad der sker, når disse regler ikke følges.

Tobin-skat kan hjælpe

Kortsigtede flytninger af store pengemængder er ødelæggende for vore samfund

Visions-Partiet betragter ovenstående retningslinier for bankdrift som nødvendige supplement til lovgivningen omkring banksystemet. Men vi erkender, at der er magtfulde kapitalinteresser, som ikke vil se disse ændringer som gunstige. Vi vil derfor støtte en generel indføring af skat på transaktioner på verdensplan 'Tobin-skat', http://en.wikipedia.org/wiki/Tobin_tax for på denne måde at mindske de meget store bevægelser af pengeophobninger, der finder sted i håb at få kortsigtede gevinster. Bevægelser, vi betragter som skadelige for tilliden til og dermed stabiliteten af pengesystemet. Denne skat foreslår vi bruges til at etablere banker, der arbejder efter ovennævnte retningslinier.

Penge og skat

Din skattebetaling er egentligt en gave.

Betaler du skat og med glæde? -

Så er det muligvis fordi du har samme opfattelse som Visions-Partiet – nemlig at skat er en gave fra dig til samfundet, som så giver den igen, i form af en mængde ting samfundet gør for dig.

Hvad pengene aktuelt bruges til, er det sværere at få et forhold til i det daglige. Betaler du ikke din skat med glæde, så kan det være fordi du mener, at du kun har meget svage og indirekte muligheder for at være med til at bestemme, hvad skatten skal bruges til. De politikere, du har valgt, administrerer dine skattepenge og du skal have tillid til, at dette gør de til samfundets bedste, for at du kan have glæde ved at give dem dine penge.

Det nye skatteprincip

Vi vil give dig mere ansvar!

Visions-Partiet mener, at det i princippet er uheldigt, at der er så lang en afstand mellem, at pengene forlader dine lommer, til at de anvendes til noget nyttigt. Derfor vil vi, at penge, der gives til almenyttige foretagender, som ikke må give overskud, f.eks. til plejehjem, børnehaver, vejfonde, skoler, vandværker etc., skal kunne trækkes fra i den skat, der i øvrigt betales til stat og kommuner.

Hvad dette skatteprincip betyder for dig

Du får mere og Staten får mindre

Regneeksempler:

Som det er i dag:

Eksempel 1

Kartoffelavleren ovenfor har måske et overskud på 100.000 kr.

hans skatteprocent er måske 40 %

Så betaler han 40.000 kr. til staten i skat og har 60.000 kr. til sig selv.

Eksempel 2

Visse gaver er allerede i dag fradragsberettigede

Kartoffelavleren giver f.eks. 20.000 kr. som gave, der kan fratrækkes skattegrundlaget.

Overskud 100.000 kr.

gave 20.000 kr.

skattegrundlag: 80.000 kr.

Skat: $80.000 * 0,40 = 32.000$ kr.

Kartoffelavleren har derfor: $100.000 - 32.000 - 20.000 = 48.000$ kr. til sig selv.

og gavemodtageren har fået 20.000 kr.

(Skattesystemet er ikke helt så simpelt, men principielt fungerer det som ovenfor.)

Visions-Partiets nye skatteprincip

Kartoffelavlerens overskud 100.000 kr.

Skattegrundlag 100.000 kr.

Skat: $100.000 * 0,40 = 40.000$ kr.

Gave: 20.000

Skattenedslag: 20.000 kr.

Betalt skat: $40.000 - 20.000$ kr. = 20.000 kr.

Kartoffelavleren har derfor $100.000 - 20.000 - 20.000 = 60.000$ kr. til sig selv.

Gavemodtageren har fået 20.000 kr.

Hvad eksemplet viser:

Eksemplet viser, at kartoffelavleren har kanaliseret 20.000 kr. af de penge, han skulle betale i skat, direkte til en modtager, som ellers skulle finansieres af skattepenge.

Hvad er ideen bag dette skatteprincip?

Ideen er baseret på ansvar, tillid og nærhed.

Vort eksisterende skattesystem er sårbart på flere måder

- Det er abstrakt i forhold til finansieringen af statens og også kommunernes opgaver. Den tankemæssige og følelsesmæssige afstand mellem ens gode vilje til at vedligeholde samfundet og til de steder, hvor pengene disponeres og bruges, er for stor. Dette giver mistillid til at det sker fornuftigt.
- Alle store organisationer har en tendens til 'af sig selv' at vokse sig større, uden de af den grund bliver bedre til deres egentlige formål. Det gælder også staten og kommunerne.
- På grund af deres størrelse er afstanden ned til der, hvor de praktiske opgaver løses, blevet så stor, at den også er underkastet 'Abstraktionens forbandelse'. En mellemløber i ældreplejen kan f.eks. være helt uvidende om og uegnet til at udføre de praktiske opgaver i hjemmeplejen, og derfor falder det denne vanskeligt at forholde sig konstruktivt til de problemer, der er i dette arbejde. I stedet forholder han sig opad til sin egen ledelse og dennes problemer.
- Den kraftige centralisering gør det også langt lettere for lobby grupper at øve 'usynlig

pression' på beslutningstagerne i stat og kommuner, så de i højere grad følger disses behov og ønsker end befolkningens.

- Mange ydelser, som staten og kommunerne i dag giver borgerne, er ikke vurderede ud fra hvad borgerne ønsker, men ud fra hvad politikerne tror kan hjælpe dem selv karrieremæssigt ud fra en vurdering af mediestemninger og meningsundersøgelser.

Fordelene ved det nye skatteprincip

Ansvar, tillid, kreativitet og dynamik

Visions-Partiet mener, at når finansieringen ændres, så den i højere grad er indrettet på gaveformen, vil det vække en højere grad af ansvar og tillid i befolkningen og blandt medarbejderne i de foretagender, der hovedsageligt er gavefinansierede, idet disses drift og dermed medarbejdernes løn afhænger af at foretagenderne har befolkningens tillid.

Dette arrangement kan ikke indføres i fuld skala fra dag til dag, men f.eks. over en 10årig periode. Og det er heller ikke alle anliggender, der i dag finansieres over skatten, som er lige enkle at bringe ind under denne ordning. Men ordningen har den principielle fordel, at den vil fungere som en konstant meningsundersøgelse af, hvad borgerne i virkeligheden ønsker at bruge deres penge til.

Vi tror, at ordningen også vil bringe en hel ny dynamik ind i de danske græsrodsbevægelser og også blandt idealistiske private entreprenører, som ad denne vej kan etablere foretagender, der er alment nyttige (ikke profitdrevne), men hovedsageligt med gavefinansieret etablering og delvis gavefinansieret drift.

Vi vil lige nævne, at i dag er arrangementet med den frivillige betaling af kirkeskat faktisk et eksempel på et sådant gave arrangement, hvor du selv direkte bestemmer, hvortil gaven skal bruges, selvom valget her er, at enten betaler man, eller også betaler man ikke, nemlig når man ikke er medlem af folkekirken.